

Той е смѣтенъ и тамъ дѣто има най голѣмъ тишинъ. Той преграща пріятеля си и ся страхува да нѣма поддрѣхъ-тъ му ножъ. Свѣсть-та е божій гласъ въ чело-вѣка и неговъ вѣренъ водитель. Тя е правосѣдний сѣдія на добро-то и зло-то, и който неслуша нейный гласъ, той не е достоенъ за чело-вѣческо име.

Бартелеми.

27. СЪНЪ И НАДѢЖДА.

Голѣмо-то милосърдіе Божіе, за да услади злины-тѣ на краткій ни животъ, дало ни двѣ благодѣтельны нѣща да имамы на този лѣжовенъ свѣтъ, за да ни поддрѣжътъ работы-тѣ и да бѣдѣтъ кѣту едно съкровище на сиромашество-то. Тѣзи двѣ нѣща сѣ: сладкій-тъ сънъ и добра-та надѣжда. Когато чело-вѣкъ е утруденъ, осѣща, чи членове-тѣ на отслабнѣтъ-тъ му снагъ сѣ паднали въ единъ невидимъ власть, безъ никаквѣ борбѣ, и съ единъ добротнѣ тишинъ дохожда сънъ-тъ и му казва да забрави сички-тѣ трудове, шо ги е прекаралъ.

Надѣжда-та ны подкняя всякога да гледами работъ-тъ си отъ се сърдце, оживява сърдця-та ни, т. е. насърдчва ны, распаля желанія-та ни и много пѣти, кѣту ны поизлѣгва, дава ни истинскъ радость и веселіе. Нъ, когато чело-вѣкъ е вече въ смъртний часъ, тя тогава непоказва ни единъ невѣрнъ радость, принося отъ Бога обѣщаніе-то и покровителство-то, и тогава тя е постоянна кѣту него.